

PŘÍBĚH BARBORY DOSTÁLOVÉ

Diskusní panel I: Řešení dostupnosti bydlení v České republice

Jmenuji se Barbora Dostálová, jsem svobodná matka, pracuji v oblasti realit a působím jako peer pracovnice v projektu Housing First.

Mám osobní zkušenost s bezdomovectvím, sociálním vyloučením a závislostí a právě tato zkušenost formovala moje dnešní přesvědčení o tom, co znamená důstojné bydlení.

Na ulici jsem se ocitla v roce 2021. Až tehdy jsem pochopila, že chudoba a ztráta domova nevznikají ze dne na den. Člověk k nim často směřuje dlouho, pod tlakem okolností, které sám nedokáže ovlivnit ztráta práce, zhoršené duševní zdraví, nebo prostě nedostatek opory.

V mém případě to nebyl pád, ale pomalé klouzání dolů. Popravdě jsem to hluboko v sobě cítila ale říct si o pomoc, bylo nemyslitelné, rozhodně v rodině. A třeba o sociálních službách jsem nic nevěděla. Dnes už vím, kam bych šla.

Život bez domova mě naučil, že největší ztrátou není majetek, ani střecha nad hlavou ale důstojnost. Bez adresy jste pro systém neviditelní.

Bez stabilního místa se nemůžete vrátit do práce, bez práce si nenajdete bydlení je to začarovaný kruh, ze kterého se dá vystoupit jen tehdy, když někdo podá ruku místo, aby nás soudil.

Znovu jsem se postavila na nohy díky bydlení. Nebylo to jednoduché, ale právě vlastní domov mi dal prostor začít znovu. Postupně jsem se stala soběstačnou, znovu se zapojila do pracovního života a začala pomáhat ostatním lidem, kteří se ocitli ve stejné pasti.

Důležité je ale taky říct, že jsem měla nejen domov ale také oporu v kolegyni, která mě vzala takovou jaká jsem. Nemusela jsem se před ní stydět a dokázala mi ukazovat moje silné stránky a učila mě bydlet a žít.

Dnes propojuji zkušenosti z realitní praxe a sociální oblasti. Vidím, jak často se s lidmi v chudobě zachází jako s viníky jejich situace, a jak málo se mluví o tom, že důstojné bydlení je základní lidské právo, ne odměna za dokonalý život.

Jako peer pracovnice v projektu Housing First se snažím být mostem mezi dvěma světy mezi systémem a lidmi, kteří jím propadli. Věřím, že právě stabilní bydlení je klíčem k zotavení, k sebedůvěře i k návratu do společnosti.

V realitách stojím trochu na druhé straně. Zastávám názor, že aby člověk mohl bydlet v komerčním bytě bez podpory, musí to nejprve umět.

Moje zkušenost ukazuje, že když lidem dáme střechu nad hlavou, neznamená to, nic. Až ve chvíli kdy dostanou ke klíčům od bytu také podporu, dostanou příležitost znovu se stát součástí světa.

A právě to považuji za skutečný smysl boje proti chudobě.

PŘÍBĚH EMILA JÍRY

Diskusní panel II - Příjmová chudoba v České republice

Mám osobní zkušenost s příjmovou chudobou. Pracoval jsem v dopravě, vedl běžný život a zajišťoval rodinu. Situace se změnila po rozvodu a postupně zkomplikovala po vážném úrazu. Přišel sem o bydlení a jediným příjmem zůstal invalidní důchod, který jen stěží pokrývá náklady na bydlení a jídlo. Na ostatní životní potřeby nezbývalo.

Kvůli zdravotnímu omezení bylo prakticky ne možné sehnat práci nebo jakýkoliv přivýdělek. Zároveň jsem ještě platil výživné a situace se navíc zkomplikovala exekucí. Vzhledem k těmto věcem jsem neměl možnost žádat o jakékoliv dávky nebo příspěvek na bydlení. Přes všechny problémy jsem zůstal aktivní a postupně se podařilo z této tíživé situace dostat.

JINDŘICH VOBOŘIL

Diskusní panel III - Sociálně zdravotní pomezí

Má osmiletou zkušenost s životem na ulici, bojoval se závislostmi. Prošel výkonem trestu odnětí svobody a tréninkovým pracovním místem v sociálním podniku Restart Shop. Aktuálně jako profesionál, pracovník v sociálních službách, pomáhá lidem v obtížných životních situacích